

Kardelen

– Hasan POLAT · 26 Ağustos 2011

Evrim ve Gürsel'in ardından...

yani şimdi sen
yanlış bir zamanda
yanlış bir zamanlamayla
zamanımızdasın

yani şimdi sen
toprakta kesen
soğukta ensen
çekip gideceksen
bu isteğinden değil
yani zoraki
yani suratında patlayan şamar
arkandan savrulan tekme

değil öyle zemheri soğuğu
değil çınarı salıncakta ninnileyen kasırğa
üfürsem yıkılacak gülüşlerin
tuz-buz olacaksın bilirim
bilirim ki sende bilirsin

bilirim ki
bütün çölleşmişliklere inat
yeniden yeşerebilmektir seninki
yeniden diyebilmektir
yarım kalmış düşlere
ve yeniden direnebilmektir
zamansız yitkiliklere

yeniden bir daha
bir daha diyebilmek
ve geceyi uyandırmaktı şafakla
mısır koçanında sırt sırta çoğalıp
gökyüzüne serpilmektir yıldızlarca

güneşle toprağı nikahlama sevdasıydı yapraklarında

oysa şimdi
ne sen varsın
ne yokluğunu unutturan bir sebep
ne dağlar bir adım yol
ne yollar sevda boyu

büyümekte yalnızlıklar giderayak
tükenmekteyiz gün be gün
yüreğimizin en el değmemiş yerinde
sessiz bir çığlık
beynimizin en talan edilmemiş köşesinde
sonuçsuz bir hesaplaşma

ne varsa yaşama dair
ve neye dairse yaşamak
hep sen, hep sen, hep senden
hep senden bir şeyler haykırmakta
içimizdeki tortular

sen
yarım ağız her gülüşte
olur olmaz her serzenişte
her ölümdede, her dirilişte
olmazlığından değil ya kardelen
olmuyor
olmuyor işte!

şiiime ses olan sevgili dostum canan korkmaz'a teşekkürlerimle...